RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.064 van 7 oktober 2002
in de zaak A. 82.603/IX-1659
84.285/IX-1831.

In zake : de NV Firma Leon VAN PARYS,
die woonplaats kiest bij
advocaten Ph. VLAEMMINCK en J. HOLMENS,
kantoor houdende te GENT,
Gebroeders Vandeveldestraat 68

tegen :

het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB).

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Firma Leon VAN PARYS op 23 februari 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"- de beslissing van het BIRB ter kennis gebracht bij brieven van 24.12.1998 aan verzoekster waaruit blijkt dat het BIRB besliste haar aanvraag dd. 14.12.1998 om invoercertificaten voor Ecuador ten belope van 26.685.935 kg slechts gedeeltelijk in te willigen en gedeeltelijk te weigeren en waarbij haar certificaten tot invoer werden toegekend.
(...)
- en de hiermee verknochte beslissing van het BIRB, ter kennis gebracht bij brieven van 18 januari 1999 waarbij aan verzoekster voor de hoeveelheden waarvoor invoercertificaten voor Ecuador werden geweigerd bij de eerste beslissing van het BIRB dd. 24.12.1998,
1) voor de ACS-landen 1.000.000 kg invoercertificaten werden aangevraagd en voor 1.000.000 kg invoercertificaten werden toegekend;
2) voor Panama voor 2.700.000 kg invoercertificaten werden aangevraagd en voor 2.619.270 kg invoercertificaten werden toegekend en;
3) voor de overige landen 4.092.293 kg invoercertificaten werden aangevraagd en voor 2.945.633 kg invoercertificaten werden toegekend;
Derhalve werd 1.227.390 kg geweigerd.
(...)
in de mate dat deze beide beslissingen verzoekster niet toelaten de oorspronkelijk aangevraagde hoeveelheden uit Ecuador te betrekken" (de zaak G/A. 82.603/IX-1659);

Gezien het verzoekschrift dat de NV FIRMA LEON VAN PARYS op 21 mei 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van het BIRB van 22 maart 1999 om de aanvraag van verzoekster voor het toekennen van invoercertificaten voor invoer van bananen uit Ecuador gedeeltelijk te weigeren

en slechts gedeeltelijk toe te kennen (en aldus slechts 20 902 371 kg toe te kennen in plaats van de gevraagde 35 224 757 kg) (...) in de mate dat via de aangevochten beslissing van het BIRB de oorspronkelijk voor Ecuador gevraagde hoeveelheid niet werd toegekend en voor 14 322 386 kg werd geweigerd" (de zaak G/A. 84.285/IX-1831);

Gelet op het arrest nr. 80.243 van 17 mei 1999 waarbij de afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het in de zaak G/A. 82.603/IX-1659 bestreden besluit wordt toegewezen;

Gelet op het arrest nr. 79.808 van 19 april 1999 waarbij de vordering tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid in de zaak G/A. 83.363/IX-1718 worden verworpen:

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van de verzoekende partij; (G/A. 82.603/IX-1659);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de toelichtende memorie; (G/A. 84.285/IX-1831)

Gezien de verslagen opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast; (G/A. 82.603/IX-1659)

Gelet op de beschikking van 28 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast; (G/A. 84.285/IX-1831)

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gezien de laatste memorie van de verwerende partij; (G/A. 84.285/IX-1831)

Gelet op de beschikkingen van 1 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. HUYS die, loco advocaten Ph. VLAEMMINCK en J. HOLMENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. COEN die, loco advocaat E. VERVAEKE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voor de onderhavige zaak relevante aspecten van de op Europees vlak ingestelde invoerregeling voor bananen als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verordening-EEG nr. 404/93 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen bevat in titel IV (artikelen 15 - 20) een ‘regeling voor het handelsverkeer met derde landen’. Die titel is, met uitwerking op 1 januari 1999, vervangen door de verordening-EG nr. 1637/98 van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 1998. Aan deze wijziging gaan uitspraken vooraf van de in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (W.T.O.) opgerichte organen van geschillen-beslechting, onder meer de door het Dispute Settlement Body (DSB) op 25 september 1997 bekrachtigde uitspraak WT/DS/27/AB/R van 22 augustus 1997 van de Appellate Body (zaak 97-3593), waarbij het Europees invoersysteem strijdig werd bevonden met het GATT 94 en met het GATS.

De nieuwe invoerregeling is als volgt gestructureerd :

- er wordt een onderscheid gemaakt tussen (a) de invoer in de Europese Gemeenschap van ‘traditionele ACS-bananen’, te weten de jaarlijkse invoer van 857 700 ton bananen uit de in de bijlage genoemde staten -gelegen in Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan-, (b) de invoer van ‘niet-traditionele ACS-bananen’,

te weten de invoer van bananen uit dezelfde landen bovenop het in (a) vermelde quotum en (c) de invoer van 'bananen uit derde staten', te weten de invoer van bananen uit andere staten dan de ACS-staten (art. 16);

- voor elke invoer van bananen moet een invoervergunning worden overgelegd die door de lidstaat wordt afgegeven. Het certificaat is geldig in de gehele Gemeenschap (art. 17);
- voor elk jaar wordt, met betrekking tot de invoer van bananen uit derde staten en niet-traditionele ACS-bananen, een tariefcontingent geopend van 2,2 miljoen ton nettogewicht en een aanvullend tariefcontingent van 353 000 ton nettogewicht. Het tarief van de invoerrechten wordt gedifferentieerd naargelang de herkomst van de bananen (nultarief voor traditionele en niet-traditionele ACS-bananen en 75 ECU/ton voor bananen uit derde staten) (art. 18, lid 1 tot 3 en lid 5);
- wanneer het in redelijkheid onmogelijk blijkt om met alle leden van de WTO die een wezenlijk belang hebben bij de levering van bananen, een overeenkomst te sluiten, kan de Commissie de invoerhoeveelheden verdelen over 'uitsluitend de leverende staten die een wezenlijk belang hebben bij deze levering' (art. 18, lid 4).
- in geval van stijgende vraag naar bananen in de Gemeenschap kan het aanvullend tariefcontingent worden verhoogd (art. 18, lid 7) en in geval van 'uitzonderlijke omstandigheden die gevolgen hebben voor de productie of de invoer', kan de Commissie het aanvullend contingent aanpassen en bijzondere maatregelen vaststellen op het stuk van het beheer van de tariefcontingenten, mits daarbij discriminatie van de staat van oorsprong vermeden wordt (art. 18, lid 8).

1.2. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft op 28 oktober 1998 met haar verordening-EG nr. 2362/98 houdende uitvoerings-bepalingen van verordening-EEG nr. 404/93 van de Raad betreffende de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap, bepalingen vastgesteld voor de invoer van bananen zowel binnen als buiten het kader van de tariefcontingenten en de traditionele ACS-bananen.

Die verordening bevat onder meer volgende bepalingen die voor de onderhavige zaak van belang zijn :

- de tariefcontingenten worden "overeenkomstig bijlage 1 over de voornaamste leverende landen en de overige landen verdeeld". Blijkens de bijlage worden de contingenten van 2 200 000 en 353 000 ton als volgt verdeeld: Ecuador:26,17%; Costa Rica: 25,61%; Colombia: 23,03%; Panama: 15,76%; Overige landen:

9,43%. In de bijlage wordt ook herinnerd dat de traditionele ACS-hoeveelheid 857 700 ton bedraagt (art. 1);

- de tariefcontingenten en de traditionele ACS-bananen worden, behoudens wijziging met het oog op "betere benuttiging", geopend ten belope van 92% voor de 'traditionele marktdeelnemers' en ten belope van 8% voor de 'marktdeelnemers-nieuwkomers' (art. 2, lid 1 en 2). Een 'traditionele marktdeelnemer' is een invoerder die in een referentieperiode (voor het jaar 1999 betreft het de jaren 1994, 1995 en 1996) een bepaalde hoeveelheid bananen in de Gemeenschap heeft ingevoerd en die in een lidstaat geregistreerd is. Voor een dergelijke traditionele marktdeelnemer stelt de bevoegde nationale overheid (voor België het BIRB) elk jaar, op basis van de verrichte bananeninvoer in de referentieperiode, een 'referentiehoeveelheid' vast, eventueel rekening houdend met een 'aanpassingscoëfficiënt' die door de Commissie wordt vastgesteld wanneer de globale referentiehoeveelheden de beschikbare invoerhoeveelheden overtreffen (art.3 tot 6 en 12-13). Voor een 'marktdeelnemer-nieuwkomer' -een invoerder van verse groenten en fruit- gelden gelijkaardige regels voor de registratie en het verlenen van hun 'toegewezen hoeveelheid' (art. 7 tot 9 en 12-13);
- voor de afgifte van de invoercertificaten wordt volgende procedure ingesteld: de aanvraag wordt, in de maand voorafgaand aan het kwartaal waarvoor het certificaat zal afgegeven worden, ingediend bij de bevoegde overheid van de lidstaat waar de marktdeelnemer geregistreerd is (art. 15, lid 1); de aanvraag is slechts ontvankelijk als zij, onder meer, geen grotere hoeveelheid betreft dan die welke voor die periode beschikbaar is gesteld voor het aangevraagde oorsprongsgebied en dan die welke de invoerder voor die periode mag invoeren (art. 15, lid 3, c) en d)); indien de gezamenlijke aanvragen per kwartaal, voor één of meer oorsprongsgebieden, groter zijn dan de voor die periode vrijgegeven hoeveelheden, wordt er een verminderingspercentage vastgesteld dat op alle aanvragen voor dat gebied toegepast zal worden (art. 17); in geval dergelijk verminderingspercentage wordt vastgesteld, kan de marktdeelnemer voor maximaal de niet toegekende hoeveelheid, binnen de tien dagen na de bekendmaking van de verordening waarbij het verminderingspercentage wordt vastgesteld, nieuwe aanvragen indienen voor andere gebieden, waarvan de Commissie de nog beschikbare hoeveelheden heeft bepaald (art. 18);
- artikel 28 en volgende bevatten overgangsbepalingen teneinde de verordening van toepassing te maken op de invoer van bananen in het jaar 1999. De aanvragen om registratie moeten ingediend zijn vóór 13 november 1998 en vóór

30 november 1998 moet de Commissie mededeling krijgen van de voorlopige referentiehoeveelheden en de gevraagde jaarlijkse toewijzingen. Artikel 29 bepaalt: “Indien voor één of meer van de in bijlage I vermelde oorsprongsgebieden de hoeveelheden waarvoor invoercertificaten voor het eerste kwartaal van het jaar 1999 zijn ingediend, groter zijn dan 26% van de in die bijlage bedoelde hoeveelheden, stelt de Commissie een verminderingspercentage vast dat op elke aanvraag voor het betrokken oorsprongsgebied, respectievelijk de betrokken oorsprongsgebieden, wordt toegepast”. Artikel 30 bepaalt onder meer wanneer de aanvragen om invoercertificaten voor het eerste kwartaal van 1999 moeten ingediend worden.

1.3.1. Met haar verordening-EG nr. 2806/98 van 23 december 1998 betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen, voor het eerste kwartaal van 1999, en de indiening van nieuwe aanvragen, heeft de Commissie, ter uitvoering van artikel 29 van de verordening nr. 2362/98 bepaald dat, onder meer voor bananen uit Ecuador, voor het eerste kwartaal van 1999 een verminderingscoëfficiënt van 0,7080 zou toegepast worden op de in de aanvraag vermelde hoeveelheden.

In de verordening wordt ook bepaald welke hoeveelheden voor het eerste kwartaal 1999 nog beschikbaar zijn met het oog op het indienen van nieuwe aanvragen, zoals bedoeld in artikel 18 van de verordening nr. 2362/98: voor Panama gaat het om 77 536,711 ton, voor de ‘Overige’ landen om 41 473,846 ton en voor de ‘traditionele ACS-bananen’ om 148 129,046 ton.

1.3.2. Met haar verordening-EG nr. 608/99 van 19 maart 1999 betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten van traditionele ACS-bananen, voor het tweede kwartaal van 1999, en de indiening van nieuwe aanvragen, heeft de Commissie bepaald dat voor het tweede kwartaal van 1999 voor bananen uit Ecuador een verminderingscoëfficiënt van 0,5934 zou toegepast worden op de in de aanvraag vermelde hoeveelheden. Er wordt ook in bepaald welke hoeveelheden er voor het tweede kwartaal van 1999 nog beschikbaar zijn met het oog op het indienen van nieuwe aanvragen, te weten voor Panama 120 626,234 ton, voor 'Overige' 7 934,461 ton en voor 'Traditionele ACS-bananen' 254 287,190 ton.

1.4. Met haar verordening-EG nr. 102/99 van 15 januari 1999 betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen, voor het eerste kwartaal van 1999 (tweede periode), heeft de Commissie uitvoering gegeven aan artikel 18, tweede lid van de verordening nr. 2362/98. Er is bepaald dat op de -nieuwe- aanvragen, ingediend voor de tweede periode van het eerste kwartaal 1999, een verminderingscoëfficiënt diende toegepast van 0,9701 voor aanvragen voor Panama en van 0,7198 voor aanvragen uit overige staten.

1.5. Na een klacht van Ecuador heeft een WTO-panel de verordeningen nr. 1637/98 en 2362/98 getoetst aan de GATT- en de GATS-verdragen. In zijn 12 april 1999 geredigeerd verslag heeft het Panel besloten dat het door de Gemeenschap ingestelde invoerregime onverenigbaar is met de verplichtingen die voor de Europese Gemeenschap voortvloeien uit de artikelen I :1, XIII:1 en 2 van het GATT-1994 en met de artikelen II en XVII van het GATS (zaak 99-1443, verslag WT/DS27/RW/ECU).

Het Panel neemt aan dat de Commissie op de hierna vermelde punten artikel XIII van het GATT 1994 geschonden heeft :

a) wat betreft de voor traditionele ACS-bananen voorbehouden hoeveelheid :

- schending van artikel XIII:1. Het Panel stelt (overweging 6.26) dat de landen, leverancier van traditionele ACS-bananen en de andere leveranciers uit derde landen die geen wezenlijk belang hebben bij de levering, niet aan een gelijkaardige beperking onderworpen worden aangezien enerzijds de invoer uit aanvoerende landen, wiens wezenlijk belang niet erkend is (dit wil zeggen de “overige staten” en de niet-traditionele bananen) globaal beperkt is tot 240 748 ton (berekening gesteund op de invoer in de representatieve periode 1994-1996) terwijl de invoer van traditionele ACS-bananen -die ook gebeurt uit landen die geen wezenlijk belang hebben bij die uitvoer- globaal 857 700 ton beloopt (berekening gesteund op de som van de beste cijfers vóór 1991) en aangezien anderzijds de traditionele ACS-landen, na uitputting van hun eigen hoeveelheid, ook kunnen deelnemen aan het tariefcontingent voor de “overige staten” terwijl de “overige staten” die geen ACS-land zijn na uitputting van hun hoeveelheid niet kunnen deelnemen aan het quotum voor de traditionele ACS-bananen.
- schending van artikel XIII : 2. Het Panel stelt dat het ingestelde systeem er niet toe strekt de aan de handel gestelde beperkingen te spreiden op een wijze

die de handel zonder beperkingen benadert; volgens artikel XIII : 2,(d), moet een tariefcontingent dat procentueel verdeeld wordt, steunen op leveringen uit een representatieve periode, te dezen is geopteerd voor de periode 1994-1996 maar in die periode beliep de invoer van traditionele ACS-bananen slechts 80% van de gereserveerde hoeveelheid terwijl de invoer binnen het tariefcontingent meer dan 95% bedroeg (overweging 6.28) en bijgevolg brengt het instellen een hoeveelheid van 857 700 ton traditionele ACS-bananen een onterechte beperking mee van de handel die volgens het tariefcontingent moet verlopen;

b) wat betreft het aan Ecuador toegekende aandeel in het tariefcontingent : schending van artikel XIII:2 wegens het in aanmerking nemen van een referentieperiode (1994-1996) waarin de handel reeds vertekend was door ingestelde beperkingen (overweging 6.39 en 6.45).

Het Panel neemt ook aan dat artikel I van het GATT 1994 geschonden is doordat de traditionele ACS-staten een gunsttarief -nultarief- genieten wanneer zij individueel meer invoeren dan hun beste cijfer voorafgaand aan 1991, aangezien het overschrijden van die grens niet begrepen kan worden in de uitzonderingen die het GATT 1994 toelaat inzake de bepalingen van de Conventie van Lomé (overweging 6.69).

Het Panel neemt tenslotte ook aan dat de artikelen II en XVII van het GATS (Algemene Overeenkomst van 15 april 1994 betreffende de handel in diensten -bijlage 1B bij het WTO-verdrag) geschonden zijn, doordat Ecuadoriaanse ondernemingen de facto niet op gelijkwaardige manier als de Europese en de ACS-ondernemingen invoercertificaten kunnen verkrijgen (overweging 6.133 - 6.134; 6.141 - 6.142; 6.148 -6.149).

2. Overwegende dat de feitelijke situatie van de verzoekende partij als volgt kan worden samengevat :

2.1. De NV FIRMA LEON VAN PARYS is sinds meer dan twintig jaar invoerder van bananen uit Ecuador in de Europese Gemeenschap. Zij heeft daarvoor een verticale logistieke structuur opgezet met Exportadore Bananera Noboa sa in Guyaquil (Ecuador). Zij heeft geen logistieke structuur en ook geen contracten met producenten en/of leveranciers uit andere bananenproducerende landen, hetgeen

volgens haar de invoerverrichtingen uit die landen ingewikkeld maakt en ook sterk bemoeilijkt.

2.2. Op 14 december 1998 dient de verzoekende partij, met inachtneming van de in de verordening nr. 2362/98 voorgeschreven vormen, bij het BIRB een aanvraag in tot het verkrijgen van invoercertificaten voor de invoer, tijdens het eerste kwartaal van 1999, van 26 685 936 kg bananen uit Ecuador.

2.3. Op 24 december 1998 maakt het BIRB aan de verzoekende partij invoercertificaten over voor een hoeveelheid van 18 893 642 kg bananen uit Ecuador. Het BIRB blijkt daarbij rekening gehouden te hebben met de sub 1.3.1. vermelde verordening nr. 2806/98 en aldus op de hoeveelheid vermeld op de aanvraag een verminderingscoëfficiënt van 0,7080 toegepast te hebben. De beslissing om de aangevraagde hoeveelheid, met toepassing van die verminderingscoëfficiënt, met 7 792 294 kg te verminderen vormt het eerste voorwerp van het eerste beroep.

2.4. Op 8 januari 1999 dient de verzoekende partij bij het BIRB drie nieuwe aanvragen in, welke kaderen in artikel 18 van de verordening nr. 2362/98, de zogenaamde ‘tweede ronde’, dit wil zeggen nieuwe aanvragen voor andere landen in geval van vermindering van de oorspronkelijke aanvragen na een beslissing van de Commissie.

Zij betreffen de invoer van respectievelijk 1 000 000 kg bananen uit ACS-landen, 2 700 000 kg uit Panama en 4 092 293 kg uit ‘andere’ landen, hetzij een totaal van 7 792 293 kg. Blijkens een brief aan haar raadsman zijn die nieuwe aanvragen uitsluitend geïnspireerd door de bekommernis om haar toekomstige referentiehoeveelheid te handhaven.

2.5. Op 18 januari 1999 maakt het BIRB aan de verzoekende partij invoercertificaten over voor volgende hoeveelheden: 2 871 205 kg uit Panama, 2 945 633 kg uit ‘Overige landen’ en 1 000 000 kg uit ACS-landen. Bij die toekenning houdt het BIRB dus rekening met de door de sub 1.4. vermelde verordening nr. 102/99 voor de tweede periode van het eerste kwartaal 1999 vastgestelde verminderingscoëfficiënten voor de oorsprongsgebieden ‘Panama’ en ‘Overige’.

Deze beslissing vormt, als een gevolg-besluit van de bestreden beslissing om haar aanvraag voor de invoer uit Ecuador (eerste kwartaal 1999) niet volledig in te willigen, het tweede voorwerp van het eerste beroep.

2.6. Op 5 maart 1999 dient de verzoekende partij bij het BIRB aanvragen in tot het verkrijgen van invoercertificaten voor bananen voor het tweede kwartaal 1999. Een van de aanvragen heeft betrekking op 35 224 757 kg uit Ecuador.

Op 22 maart 1999 verleent het BIRB aan de verzoekende partij certificaten voor, wat de invoer uit Ecuador betreft, een totaal van 20 902 371 kg. Het BIRB blijkt daarvoor rekening gehouden te hebben met de sub 1.3.2. vermelde verordening nr. 608/1999 en aldus op de in de aanvraag vermelde hoeveelheid een verminderingscoëfficiënt van 0,5934 toegepast te hebben. Deze beslissing vormt het voorwerp van het tweede beroep.

3. Overwegende dat de beroepen gericht zijn tegen beslissingen waarbij aan de verzoekende partij voor een verschillend kwartaal van het jaar 1999 invoercertificaten worden geweigerd; dat de verzoekende partij in de beide zaken de onregelmatigheid van de bestreden beslissingen steunt op de ongeldigheid van de Europese verordeningen die de invoer van bananen in de Europese Gemeenschap regelen; dat de beroepen verknocht zijn;

4. Overwegende dat de partijen de volgende internationaalrechtelijk vastgestelde bepalingen in het onderhavige geding ter sprake brengen :

- de Algemene Overeenkomst van 15 april 1994 inzake tarieven en handel (af te korten als GATT 1994), die als bijlage 1A gevoegd is bij de op 15 april 1994 te Marrakech ondertekende en bij de wet van 23 december 1994 goedgekeurde Overeenkomst tot oprichting van de wereldhandelsorganisatie ("de W.T.O."), en die bestaat uit, onder meer, de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel van 30 oktober 1947 (afgekort als GATT), waarvan artikel I en artikel XIII luiden als volgt :

* Artikel I :

> "General Most-Favoured-Nation-Treatment.
> 1. With respect to customs duties and charges of any kind imposed on or in connection with importation or exportation or imposed on the international transfer of payments for imports or exports, and with respect to the method of levying such duties and charges, and with respect to all rules and formalities in

connection with importation and exportation, and with respect to all matters referred to in paragraphs 2 and 4 of Article III, any advantage, favour, privilege or immunity granted by any contracting party to any product originating in or destined for any other country shall be accorded immediately and unconditionally to the like product originating in or destined for the territories of all other contracting parties.

2. (...)".

* Artikel XIII :

"Non discriminatory Administration of Quantitative Restrictions.

1. No prohibition of restriction shall be applied by any contracting party on the importation of any product of the territory of any other contracting party (...), unless the importation of het like product of all third countries (...) is similarly prohibited or restricted.

2. In applying import restrictions to any product, contracting parties shall aim at a distribution of trade in such product approaching as closely as possible the shares which the various contracting parties might be expected to obtain in the absence of such restrictions and to this end shall observe the following provisions :

(a) Wherever practicable, quotas representing the total amount of permitted imports (whether allocated among supplying countries or not) shall be fixed, and notice given of their amount in accordance with paragraph 3(b) of this Article;

(b) In cases in which quotas are not practicable, the restrictions may be applied by means of import licences or permits without a quota;

(c) Contracting parties shall not, except for purposes of operating quotas allocated in accordance with sub-paragraph (d) of this paragraph, require that import licences or permits be utilized for the importation of the product concerned from a particular country or source;

(d) In cases in which a quota is allocated among supplying countries the contracting party applying the restrictions may seek agreement with respect to the allocation of shares in the quota with all other contracting parties having a substantial interest in supplying the product concerned. In cases in which this method is not reasonably practicable, the contracting party concerned shall allot to contracting parties having a substantial interest in supplying the product shares based upon the proportions, supplied by such contracting parties during a previous representative period, of the total quantity or value of imports of the product, due account being taken of any special factors which may have affected or may be affecting the trade in the product. (...)

3. (...)

4.(...)

5. The provisions of this Article shall apply to any tariff quota instituted or maintained by any contracting party, (...)".

- de Raamovereenkomst inzake samenwerking tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Overeenkomst van Cartagena en de lidstaten daarvan, de Republiek Bolivia, de Republiek Colombia, de Republiek Ecuador, de Republiek Peru en de Republiek Venezuela, ondertekend op 23 april 1993 te Kopenhagen, waarvan artikel 4 luidt :

"De overeenkomstsluitende partijen kennen elkaar in hun handelsbetrekkingen de behandeling van meestbegunstigde natie toe overeenkomstig de bepalingen van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT).

Beide partijen bevestigen andermaal dat zij hun handelsverkeer overeenkomstig die overeenkomst zullen regelen".

5.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord in de zaak G/A. 82.603/IX-1659 de bevoegdheid van de Raad van State betwist; dat zij betoogt dat overeenkomstig artikelen 144 en 145 van de Grondwet enkel de burgerlijke rechter uitspraak kan doen over het onderhavige geschil; dat naar haar oordeel de verzoekende partij zich niet verzet tegen een discretionaire beslissing van het bestuur maar dat zij betoogt dat de verwerende partij, bij het uitoefenen van een gebonden bevoegdheid, toepassing heeft gemaakt van een onwettige EG-reglementering en dat zij aldus, door vastgesteld te willen zien dat zij een recht heeft op het verkrijgen van invoercertificaten voor bananen zoals door haar aangevraagd, een geschil aanbrengt dat betrekking heeft op een burgerlijk recht, met name de vraag of het recht van de verzoekende partij om bananen in te voeren, door EG-regels kan ingeperkt worden;

5.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop in haar memorie van wederantwoord repliceert dat haar geen rechtsregel bekend is die haar een subjectief recht zou toekennen om grotere hoeveelheden bananen in de Gemeenschap in te voeren, dat zij de bedoeling heeft om objectief de geldigheid van beslissingen van de verwerende partij te laten onderzoeken en dat die ongeldigheid volgt uit de ongeldigheid van de op Europees niveau uitgewerkte basisregeling;

5.3.1. Overwegende dat de Raad van State niet bevoegd is om uitspraak te doen over een geschil dat subjectieve rechten tot werkelijk en rechtstreeks voorwerp heeft; dat een particulier tegenover de overheid over een subjectief recht beschikt wanneer een rechtsregel hem rechtstreeks een recht toekent om van de overheid een bepaalde handeling of een prestatie te eisen en de overheid bij de nakoming van die verplichting over geen discretionaire bevoegdheid beschikt met betrekking tot het bestaan of de omvang van het recht; dat de overheid alleen dan over geen discretionaire bevoegdheid beschikt wanneer de rechtsregels die haar optreden bepalen haar in geen enkel stadium van de besluitvorming toelaten een opportuniteits- of beleidskeuze te maken;

Overwegende dat te dezen de verzoekende partij vastgesteld wil zien dat de verwerende partij haar ten onrechte invoercertificaten voor bananen uit

Ecuador geweigerd heeft ten belope van 7 792 293 kg (eerste kwartaal 1999) en 14 322 386 kg (tweede kwartaal 1999); dat de verwerende partij niet aantoont volgens welke bepalingen de verzoekende partij een subjectief recht zou hebben om bananen uit Ecuador in te voeren en om invoercertificaten te verkrijgen volgens haar eigen aanvraag;

5.3.2. Overwegende dat artikel 17 van de sub 1.1. vermelde verordening nr. 404/93 het invoeren van bananen in de Gemeenschap afhankelijk maakt van het bezit van een invoervergunning; dat voor de invoer van niet-traditionele ACS-bananen en bananen uit derde landen tariefcontingenten ingesteld zijn, waarbinnen lagere invoertarieven gelden dan voor de invoer van die bananen buiten contingent; dat artikelen 18.7 en 18.8 van dezelfde verordening voorzien in de mogelijkheid om het aanvullend tariefcontingent in bepaalde omstandigheden te verhogen of aan te passen; dat de verordening nr. 2362/98 de invoer van traditionele ACS-bananen en de tariefcontingenten voor 92% opent voor de traditionele marktdeelnemers en voor 8% voor de marktdeelnemers-nieuwkomers, dat de ondernemingen zich in die hoedanigheid moeten laten registreren en dat zij uiteindelijk, wat de traditionele marktdeelnemers betreft, desgevallend nadat hun voorlopige referentiehoeveelheid met een door de Commissie vast te stellen aanpassingscoëfficiënt is verbeterd, een referentiehoeveelheid toegewezen krijgen, welke in verhouding staat tot de invoer die zij in de voorgaande drie jaar gerealiseerd hebben; dat zulks betekent dat de invoerder uit zijn invoer gedurende de referentieperiode geen absoluut recht put om voor de komende periode een bepaalde hoeveelheid bananen in te voeren; dat bovendien de invoercertificaten voor de beoogde invoer elk kwartaal moet worden aangevraagd en dat in bepaalde gevallen -artikel 17, artikel 29- op de in de aanvraag vermelde hoeveelheden het door de Commissie vastgestelde verminderingspercentage moet toegepast worden;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de verwerende partij over geen discretionaire bevoegdheid beschikt om een invoercertificaat te weigeren; dat evenwel de regelgeving die op Europees niveau is uitgewerkt en die in België rechtstreeks van toepassing is aan de Europese instanties ruimte laat voor discretionair optreden; dat aldus de Commissie, in omstandigheden die zij in concreto zal moeten beoordelen, wijzigingen kan brengen aan het aanvullend tariefcontingent, dat zij ook -zonder dat de regels daarvoor omvattend zijn uitgewerkt- de bevoegdheid heeft om enerzijds een aanpassingscoëfficiënt vast te stellen die de vaststelling van de referentiehoeveelheid van elke invoerder beïnvloedt en om anderzijds een

verminderingscoëfficiënt vast te stellen waarmee de aanvragen voor invoercertificaten moet verminderd worden teneinde aldus de in te voeren hoeveelheden binnen de gewenste grenzen te houden; dat de verzoekende partij dienvolgens in de desbetreffende rechtsregels geen grondslag kan vinden om, vertrekkend van de situatie waarin zij zich bevond, wegens de niet geheel gebonden bevoegdheid van de overheid de invoer van een bepaald aantal kilogram bananen als een recht tegenover het bestuur te doen gelden; dat de bevoegdheidsexceptie niet gegrond is;

6.1. Overwegende dat de verwerende partij in de zaak G/A. 82.603/IX-1659 ook nog betoogt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het annulatieberoep aangezien de beperking die aan haar invoercapaciteit is opgelegd ook geldt voor al haar concurrenten en zij niet aantoont welk nadeel zij lijdt door de toepassing van de bestreden beslissingen;

6.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop antwoordt dat het annulatieberoep beperkt is tot de weigering van een deel van de aangevraagde certificaten voor de invoer uit Ecuador en dat de Europese invoerregeling, die aan de basis ligt van die weigering, haar discriminerend behandelt in vergelijking met vele van haar concurrenten en aldus strijdig is met de WTO-regels;

6.3. Overwegende dat de verzoekende partij de vernietiging nastreeft van de weigering om haar invoercertificaten af te leveren overeenkomstig haar aanvraag; dat de vernietiging voor haar de mogelijkheid opent om een nieuwe beslissing te verkrijgen, desgevallend na wijziging, door de bevoegde overheid, van de reglementering terzake; dat zulks haar het vereiste belang verleent bij het annulatieberoep;

7.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissingen geen wettelijke basis hebben doordat zij hun wezenlijke grondslag vinden in enerzijds de verordeningen (EG) nr. 2806/98 en 102/99 van de Europese Commissie waarbij reductiecoëfficiënten worden opgelegd voor Ecuador (eerste ronde van het eerste kwartaal 1999) en Panama (tweede ronde van hetzelfde kwartaal) en anderzijds de verordening (EG) nr. 608/99 van de Commissie waarbij een reductiecoëfficiënt wordt opgelegd voor Ecuador (eerste ronde van het tweede kwartaal 1999), terwijl die verordeningen een toepassing zijn van de verordening (EG) nr. 2362/98 van de Commissie die, in de mate dat daar

landquota ('country allocations') vastgesteld worden voor de invoer van bananen uit Ecuador en Panama, strijdig is met de volgende internationaalrechtelijke regels:

- de bepalingen van het GATT 1994, zoals uitgelegd door de rapporten van het WTO-Panel en het WTO-Appellate Body die op 25 september 1997 door het WTO Dispute Settlement Body goedgekeurd zijn, aan dewelke de Commissie zich wenste aan te passen;
- artikel 4 van het op 30 april 1998 in werking getreden Akkoord tussen de Europese Economische Gemeenschap en de leden van de Cartagena-groep -waar Ecuador toe behoort- naar luid waarvan de partijen elkaar in hun handelsverkeer, overeenkomstig de bepalingen van het GATT, het statuut van meestbegunstigde natie zullen toekennen;
- het beginsel van het gewettigd vertrouwen en het beginsel van de goede trouw in het internationaal publiekrecht -artikelen 26 en 31 van het Verdrag van Wenen inzake het Verdragenrecht- en in het internationaal gewoonterecht, doordat de Commissie op voortdurende wijze en moedwillig haar internationale verplichtingen vervat in het GATT 1994 en het GATS geschonden heeft, doordat zij zich, teneinde de correcte uitvoering van haar verplichtingen zo lang mogelijk uit te stellen, schuldig heeft gemaakt aan misbruik van juridische procedures in het kader van de WTO-reglementering en aan het uitbuiten van de complexiteit van haar eigen regelingen; dat zij in dat verband toelicht dat "het bijzonder duidelijk is dat de door de verordening nr. 2362/98 doorgevoerde wijzigingen aan het bananenregime niet in overeenstemming zijn met de uitkomst van de geschillenbeslechtingsprocedure in het kader van de W.T.O.", dat de Commissie zich goed bewust moet zijn van de onregelmatigheid van haar handelingen en dat er dus sprake is van kwade trouw, hetgeen bijzonder erg is aangezien die kwade trouw uitgespeeld wordt tegen een ontwikkelingsland;
- de bindende werking van de uitkomst van een internationale geschillenprocedure in het kader van de WTO-reglementering;
- miskenning van artikel 20 van de verordening nr.(EG) 404/93 -als gewijzigd door de verordening (EG) nr. 1637/98- doordat die bepaling aan de Commissie niet de bevoegdheid heeft verleend om de verordening uit te voeren op de wijze die de Commissie heeft gevolgd, met name met miskenning van de verplichtingen die het GATT 1994 aan de Gemeenschap en haar instellingen oplegt;

Overwegende dat de verzoekende partij tenslotte vraagt dat de Raad van State, alvorens recht te doen in de zaak G/A. 82.603/IX-1659, overeen-

komstig artikel 177 van het EG-verdrag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap “de nodige prejudiciële vragen (zou stellen) in verband met de geldigheid van de Commissieverordening nr. 2362/98, nr.2806/98 en Commissieverordening nr. 102/99 in de mate dat hierbij respectievelijk op illegale wijze een landquota wordt ingesteld voor onder meer Ecuador en Panama en vervolgens de aanvragen voor invoercertificaten voor oorsprong Ecuador, Panama en de groep ‘Overige landen’ voor het eerste kwartaal (van 1999) onderhevig maakt aan een reductiecoëfficiënt”; dat zij in de zaak G/A. 84.285/IX-1831 aanstuurt op een prejudiciële vraagstelling "in verband met de geldigheid van Commissieverordeningen 2362/98 en 608/99" en daarbij de volgende "mogelijke formulering" vooropstelt :

> "Moet het Europees gemeenschapsrecht in die zin verstaan worden dat enerzijds de beslissing van 22 maart 1999 van het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau waarbij deze slechts een deel van de door verzoekster aangevraagde certificaten voor invoer van bananen uit Ecuador, heeft toegekend en anderzijds Commissieverordeningen 2362/98 en 608/1999, hiermee onverenigbaar zijn, gelet op het feit dat deze maatregelen volgende bepalingen schenden :
> - Schending van het GATT 1994 akkoord en het GATS akkoord, gezien deze akkoorden inroepbaar zijn nu de Raad heeft besloten uitvoering te geven aan de verplichtingen die daaruit voortvloeien;
> - Schending van het Akkoord tussen de EG en de leden van de Cartagena-groep;
> - Schending van het beginsel van het gewettigd vertrouwen, het beginsel van goede trouw in het internationaal publiekrecht en het internationaal gewoonterecht;
> - Schending van de bindende werking voor de Gemeenschap van de uitkomst van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure;
> - De Commissie is haar uitvoeringsbevoegdheden te buiten gegaan door het vaststellen van uitvoeringsbepalingen voor Vo. 404/93 die in strijd zijn met de GATT 1994 en GATS;
> - Schending van het gewettigd vertrouwen en het algemene rechtsbeginsel patere legem quam ipse fecisti".

7.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord (zaak G/A. 82.603/IX-1659) betoogt dat de verzoekende partij niet aantoont dat de internationale overeenkomsten waarvan de schending wordt ingeroepen directe werking hebben; dat zij ook verwijst naar de argumentatie die de Europese Commissie heeft ontwikkeld in de zaak die de verzoekende partij bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen aanhangig heeft gemaakt om de vernietiging te verkrijgen van de verordening nr. 2362/98 (de zaak T 11/99);

7.3. Overwegende dat, in haar memorie van wederantwoord in de zaak G/A. 82.603/IX-1659 en in haar memorie van toelichting in de zaak G/A. 84.285/IX-1831, de verzoekende partij eerst verwijst naar de sub 1.5. vermelde uitspraak uit april 1999 van het WTO-panel, waarin zij haar stelling volledig bevestigd ziet; dat zij vervolgens stelt dat het Hof van Justitie zich nog niet uitgesproken heeft over de vraag of de WTO-overeenkomsten directe werking hebben -hetgeen op zich reeds een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie rechtvaardigt-, dat de door het GATT 1994 geschapen situatie verschilt van de situatie onder het GATT 1947 zodat er nu wel redenen zijn om de bedoelde overeenkomsten van directe werking te verklaren en dat in ieder geval, nu de Gemeenschap bij het herwerken van het invoerregime voor bananen in de Gemeenschap de bedoeling had om de voordien bestaande strijdigheid met de WTO-akkoorden weg te werken, de problematiek zich niet langer stelt in termen van directe werking van de WTO-overeenkomsten, maar in termen van de toepassing van intern gemeenschapsrecht; dat zij daarvoor verwijst naar de arresten van het Hof van Justitie van 7 mei 1991 (nr. C- 69/89, de zaak Nakajima) en 5 oktober 1994 (nr. C - 280/93, de zaak Duitsland t/ de Raad) waarin het Hof van Justitie heeft aangenomen dat het een toetsing van de GATT-regels moet uitvoeren wanneer de Gemeenschapshandeling uitvoering geeft aan een bijzondere verplichting die de Gemeenschap heeft aangegaan in het kader van het GATT; dat zulks volgens haar in de onderhavige zaak het geval is aangezien de Raad heeft te kennen gegeven dat zij de uitspraak van de WTO-geschillenbeslechting zou naleven en de bananeninvoerregeling dienovereenkomstig aanpassen;

Overwegende dat de verzoekende partij voort erkent dat de overeenkomst tussen de EG en de leden van de Cartagena-groep alleen maar GATT-verplichtingen bevestigt, maar dat zij daaraan toevoegt dat het Hof van Justitie nog aan geen ander internationaal akkoord dan het GATT 1947 directe werking heeft ontzegd en dat bovendien ook hier geldt dat, door de bevestiging vanwege de Gemeenschap dat zij de GATT-verplichtingen zou naleven, de problematiek niet langer gesteld wordt in termen van inroepbaarheid van het GATT, maar als een vraag naar de toepassing van een tekst waarin besloten wordt het GATT toe te passen en dus van een vraag naar de toepassing van intern gemeenschapsrecht;

Overwegende dat de verzoekende partij nogmaals benadrukt dat de Gemeenschap haar internationale verplichtingen op het stuk van de hervorming

van haar bananenbeleid niet te goeder trouw heeft uitgevoerd en daardoor het gewettigd vertrouwen van de rechtsonderhorigen heeft geschonden; dat zij nu nog een andere inbreuk op het gewettigd vertrouwen ontwaart, met name in het feit dat de Commissie verklaard heeft dat de licenties voor de invoer van bananen, mits naleving van de nieuwe regeling terzake, zouden verleend worden aan de "werkelijke importeurs" -dit wil zeggen ondernemingen gespecialiseerd in het overbrengen van bananen uit Latijns-Amerika naar Europa- op basis van de invoering van een gebruikte invoervergunning, en dat dit liet veronderstellen dat andere documenten zouden aanvaard worden wanneer het een 'WTO-incompatibel verklaarde invoervergunning' betrof;

Overwegende dat de verzoekende partij nog herhaalt dat de Commissie uitspraken van instanties die overeenkomstig internationale overeenkomsten rechterlijke uitspraken doen, moet naleven en dat zij ook nog verwijst naar de zaak C-61/94 (Commissie t/Duitsland) om te besluiten dat, wanneer een lidstaat veroordeeld kan worden voor het niet nakomen van zijn EG-verplichtingen wegens het schenden van een akkoord uit de GATT-sfeer, zulks ook mogelijk moet zijn ten aanzien van de Commissie, die slechts een uitvoerend orgaan is binnen de gemeenschapsstructuur;

Overwegende dat de verzoekende partij dan, op grond van die bemerkingen en met de toevoeging dat een "nationale rechter die wordt geconfronteerd met ongeldig gemeenschapsrecht volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie verplicht is de geldigheidsvraag voor te leggen aan het Hof", de volgende concrete prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie voorstelt :
a) in de zaak G/A. 82.603/IX-1659 :

> "* Kunnen de Commissieverordeningen 2362/98, 2806/98 en 102/99 nog beschouwd worden als geldig nu deze duidelijk in strijd zijn met de verplichtingen die de Gemeenschap en de lidstaten zijn aangegaan in het kader van de Wereld Handelsorganisatie ?
> Kan in dat verband :
> - een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter beroepen op de bepalingen van de WTO akkoorden, in het bijzonder GATT 1994 en GATS
> - een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter beroepen op de bepalingen van de WTO akkoorden, in het bijzonder GATT 1994 en GATS, op basis van de rechtspraak van het Hof in C-69/89 Nakajima en C-208/93 Duitsland/Raad nu duidelijk blijkt dat de Gemeenschap heeft besloten om haar regime voor de invoer van bananen aan te passen aan de regels van de WTO akkoorden

- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter rechtstreeks beroepen op artikel 4 van het Akkoord tussen de EG en de leden van de Cartagena-groep.
- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter rechtstreeks beroepen op het beginsel van het gewettigd vertrouwen en het beginsel van de goede trouw in het internationaal publiekrecht tegen een optreden van de Gemeenschap waarbij deze een manifest niet WTO compatibel regime voor de invoer van bananen naar voor schuift en verdedigt als zijnde volledig in overeenstemming met de regels van de WTO
- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter beroepen op de voor de EG en haar lidstaten bindende werking van de uitkomst van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure

* Kunnen de Commissieverordeningen 2362/98, 2806/98 en 102/99 nog beschouwd worden als geldig nu de Commissie klaarblijkelijk de haar door Verordening 404/93 van de Raad (zoals gewijzigd door Verordening 1637/98 van de Raad) toegewezen uitvoeringsbevoegdheden heeft geschonden door een regime uit te werken dat duidelijk in strijd is met de verplichtingen die de Gemeenschap en de lidstaten zijn aangegaan in het kader van de Wereld Handelsorganisatie ?

* Kunnen de Commissieverordeningen 2362/98, 2806/98 en 102/99 nog beschouwd worden als geldig nu de Commissie bij het aannemen door de Raad van Verordening 1637/98 heeft verklaard een systeem te zullen uitwerken waarbij de invoerlicenties voor bananen zullen worden toegekend aan de 'werkelijke importeurs' en dit vervolgens niet heeft gedaan ?".

b) in de zaak G/A. 84.285/IX-1831 :

"* Kunnen de Commissieverordeningen 2362/98 en 608/1999 nog beschouwd worden als geldig nu deze duidelijk in strijd zijn met de verplichtingen die de Gemeenschap en de lidstaten zijn aangegaan in het kader van de Wereld Handelsorganisatie ?

Kan in dat verband :

- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter beroepen op de bepalingen van de WTO akkoorden, in het bijzonder GATT 1994 en GATS
- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter beroepen op de bepalingen van de WTO akkoorden, in het bijzonder GATT 1994 en GATS, op basis van de rechtspraak van het Hof in C-69/89 Nakajima en C-208/93 Duitsland/Raad nu duidelijk blijkt dat de Gemeenschap heeft besloten om haar regime voor de invoer van bananen aan te passen aan de regels van de WTO akkoorden
- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter rechtstreeks beroepen op artikel 4 van het Akkoord tussen de EG en de leden van de Cartagena-groep
- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter rechtstreeks beroepen op het beginsel van het gewettigd vertrouwen en het beginsel van de goede trouw in het internationaal publiekrecht tegen een optreden van de Gemeenschap waarbij deze een manifest niet WTO compatibel regime voor de invoer van bananen naar voor schuift en verdedigt als zijnde volledig in overeenstemming met de regels van de WTO
- een particuliere onderneming zich voor de nationale rechter beroepen op de voor de EG en haar lidstaten bindende werking van de uitkomst van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure

* Kunnen de Commissieverordeningen 2362/98, en 608/1999 nog beschouwd worden als geldig nu de Commissie klaarblijkelijk de haar door Verordening 404/93 van de Raad (zoals gewijzigd door Verordening1637/98 van de Raad) toegewezen uitvoeringsbevoegdheden heeft geschonden door een regime uit te werken dat duidelijk in strijd is met de verplichtingen die de Gemeenschap en de lidstaten zijn aangegaan in het kader van de Wereld Handelsorganisatie ?

* Kunnen de Commissieverordeningen 2362/98 en 608/1999 nog beschouwd worden als geldig nu de Commissie bij het aannemen door de Raad van Verordening 1637/98 heeft verklaard een systeem te zullen uitwerken waarbij de invoerlicenties voor bananen zullen worden toegekend aan de 'werkelijke importeurs' en dit vervolgens niet heeft gedaan ?".

7.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij niet aanvoert dat het BIRB bij het treffen van de bestreden beslissingen zelf een of andere rechtsregel of rechtsbeginsel geschonden zou hebben; dat zij de bestreden beslissingen wel onregelmatig acht wegens de ongeldigheid van de verordeningen nr. 2362/98, 2806/98, 102/99 en 608/99 waarvan zij de uitvoering en de toepassing zijn; dat zij die verordeningen onder meer strijdig acht met het GATT 94 (de “Algemene Overeenkomst van 15 april 1994 inzake tarieven en handel”) die een integrerend deel uitmaken van de Overeenkomst van Marrakech van 15 april 1994 tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (de W.T.O.), met het akkoord van de Cartagena-groep (de “Raamovereenkomst inzake samenwerking tussen de Europese Economische Gemeenschap en de commissie van de overeenkomst van Cartagena en de lidstaten daarvan, de Republiek Bolivia, de Republiek Colombia, de Republiek Ecuador, de Republiek Peru en de Republiek Venezuela”, afgesloten te Kopenhagen op 23 april 1993), met het beginsel van het gewettigd vertrouwen en de goede trouw in het internationaal publiek recht en in het internationaal gewoonterecht en met de bindende werking van de uitkomst van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure, terwijl zij aan de Europese Commissie ook bevoegdheidsoverschrijding verwijt;

7.4.2. Overwegende dat, zoals het Hof van Justitie in zijn arrest van 22 oktober 1987 nr. 314/85 inzake FOTO-FROST gesteld heeft, de nationale rechter niet bevoegd is om de ongeldigheid van handelingen van gemeenschapsinstellingen vast te stellen maar dat het, binnen de bevoegdheidsverdeling die artikel 177 van het EG-verdrag inhoudt, bij uitsluiting -in beginsel althans- aan het Hof van Justitie toekomt om die ongeldigheid vast te stellen;

Overwegende dat het aangevoerde middel ertoe strekt de ongeldigheid vastgesteld te zien van verordeningen van de Europese Commissie; dat, aangezien de bestreden beslissingen de eenvoudige toepassing zijn van die verordeningen op de door de verzoekende partij ingediende aanvragen voor de invoer van bananen uit Ecuador, de Raad van State de hem voorgelegde betwisting slechts kan beslechten nadat het Hof van Justitie de vraag naar de geldigheid van de verordening (EG) nr. 1637/98 van de Raad van 20 juli 1998, de verordening (EG) nr. 2362/98 van de Commissie van 28 oktober 1998 en van de verordeningen nr. 2806/98 van 23 december 1998, nr. 102/99 van 15 januari 1999 en nr. 608/99 van 19 maart 1999 van de Commissie, die de eerstgenoemde verordening uitvoeren, heeft opgelost; dat, blijkens zijn rechtspraak, het Hof van Justitie bij het onderzoek van de geldigheid van een Gemeenschapshandeling aan geen beperking onderworpen is ten aanzien van de rechtsgronden waarop de ongeldigheid van die handeling kan worden vastgesteld;

7.4.3. Overwegende dat, in acht genomen het door de verzoekende partij aangevoerde middel, het aangewezen is om de door haar geformuleerde prejudiciële vragen aan te passen als vermeld in het beschikkend gedeelte,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 82.603/IX-1659 en 84.285/IX-1831 worden gevoegd.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

<u>Artikel 3</u>.

In toepassing van artikel 177, eerste lid, b), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap worden aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap de volgende prejudiciële vragen gesteld :

1. Schenden de Verordening (EEG) nr. 404/93 van 13 februari 1993 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen, zoals gewijzigd bij verordening 1637/98 (EG) van 20 juli 1998 van de Raad, de Verordening (EG) nr. 2362/98 van de Commissie van 28 oktober 1998 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad betreffende de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap, de Verordening (EG) nr. 2806/98 van 23 december 1998 van de Commissie betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen, voor het eerste kwartaal van 1999, en de indiening van nieuwe aanvragen, de Verordening (EG) nr. 102/99 van 15 januari 1999 van de Commissie betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen, voor het eerste kwartaal van 1999 (tweede periode), en de Verordening (EG) nr. 608/99 van 19 maart 1999 betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten van traditionele ACS-bananen, voor het tweede kwartaal 1999, en de indiening van nieuwe aanvragen, artikel I, artikel XIII:1 en artikel XIII:2, (d), van het GATT 1994, afzonderlijk of gezamenlijk genomen, doordat zij :
   - ten voordele van twaalf in de bijlage bij de verordening nr. 1637/98 genoemde landen, een gezamenlijk quotum instellen van maximaal 857 700 kg bananen (de “traditionele ACS-bananen”) en, bijkomend, doordat dit quotum, in zoverre het begrepen wordt in het door de verordening 1637/98 ingevoerde systeem waarbij de invoer van bananen alleen maar wordt geregeld op basis van een tariefcontingent, niet overeenstemt met een verdeling die de handel zonder beperkingen benadert;
   - een tariefcontingent voor een totale hoeveelheid van 2 535 000 ton instellen voor derde staten en voor niet-traditionele ACS-bananen en dat tariefcontingent vervolgens procentueel verdelen op basis van een niet-representatieve periode aangezien de invoer van bananen in de jaren 1994-1996 reeds aan beperkende voorwaarden gekoppeld was;

2. Schenden de sub 1. hiervoor vermelde verordeningen artikel 4 van de Raamovereenkomst van 23 april 1993 tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Overeenkomst van Cartagena en de lidstaten daarvan doordat met die bepaling, de Europese Gemeenschap er zich toe verplicht heeft haar betrekkingen met Ecuador volgens de bepalingen van het GATT te laten verlopen en aan dat land de behandeling van meestbegunstigde natie toe te kennen;
3. Schenden de sub 1. hiervoor vermelde verordeningen van de Europese Commissie het beginsel van het gewettigd vertrouwen en het beginsel van de goede trouw in het internationaal publiekrecht en het internationaal gewoonterecht, doordat de Commissie de voor de Gemeenschap uit het GATT 1994 voortvloeiende verplichtingen niet nakomt, doordat de Commissie misbruik heeft gemaakt van juridische procedures en de uitkomst van een internationale geschillenbeslechtingsprocedure niet in acht neemt en doordat zij, ondanks verklaringen afgelegd bij de totstandkoming van de verordening nr. 1637/98, geen systeem heeft uitgewerkt waarbij de invoerlicenties voor bananen toegekend worden aan de “werkelijke importeurs”.
4. Heeft de Europese Commissie de bevoegdheden die haar door de Verordening nr. 404/90 van de Raad, gewijzigd door de Verordening nr. 1637/98, is gegeven, overschreden door het tariefcontingent voor de invoer voor bananen vast te stellen met miskenning van de verplichtingen die voor de Gemeenschap volgen uit het GATT 1994 en het GATS, of die desgevallend geacht moeten worden, wegens de geuite intentie om het regime voor de invoer van bananen in de Gemeenschap aan te passen aan de geldende WTO-akkoorden, als een positieve rechtsregel geïntegreerd te zijn in het Gemeenschapsrecht.

<u>Artikel 4</u>.

Het door de Auditeur-Generaal aangestelde lid van het Auditoraat wordt ermee belast, na de ontvangst van het antwoord van het Hof van Justitie, het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**